

Her-innering

DE INSTALLATIE IN DE DWARSBEUK

Ik heb gewerkt rond persoonlijke herinneringen waarbij ik ook specifieke beelden gebruik, momentopnames die tijdloos lijken. Dit beeld beschouw ik dan ook als mijn werkterrein. Die bepaalde herinnering analyseer ik door te kijken naar het beeld van een welbepaalde omgeving, maar je herinnert je een ander beeld. De plaats waar ik naar toe kijk is tegelijkertijd een andere plaats. Men ervaart meer dan wat concreet uit het omringende afleidbaar is. Herinnering en aanblik kruisen elkaar en produceren een ervaring die zowel in het heden als in de herinnering plaats vindt. Subjectieve indrukken en herinneringen spelen bij de waarneming een belangrijke rol.

Het is juist dit subjectief element dat ik wil filteren uit mijn manier van zien. De details krijgen hierbij een grote voorsprong door mijn opmerkelijk gedrag van kijken. Het zijn precies deze details die ik wil vertalen in vormen, in bij wijze van spreken bevroren objecten.

Hetgeen ik weergeef impliceert een inventaris van herinneringen te zijn, die in mijn gedachten gevormd worden

door middel van details van op dat welbepaald moment. De herinnering of liever gezegd de beknopte vorm kan zich ook verplaatsen en voortleven in een andere leefwereld. Vandaar dat het niet louter een representatie van mijn eigen persoonlijke herinnering is, maar dat het ook openstaat om de omgang met buitenstaanders te stimuleren. Het heeft geen vaste identiteit maar het kan geïdentificeerd worden in een andere context. Het heden wil ik verbinden met het verleden.

Klaudia Croene

2004

*‘hemelse geuren’
is het zomerproject van yot ism Alain Duforêt, herborist.*